

Parlem-ne

per

M. TOST I PUNYET

*PO*TSER algun lector trobarà el present article mancat d'oportunitat. Jo crec que les qüestions per trencadisses que siguin, han d'afrontar-se a la llum del dia, sense reserves. Silenciant els problemes, o bé fent-los el buit, els perills són més grans. Això és una veritat que ningú pot contradir-la.

És un fet, que tothom ha pogut constatar, que entre l'estament mèdic de Barcelona-ciutat i el de la resta de Catalunya, hi ha una crisi de companyerisme evidenciada en mantes ocasions, i d'una manera especial, en l'últim Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana.

L'èxit de l'últim Congrés ha superat tots els celebrats. És evident, però, que tothom trobava a mancar els bons companys de les comarques gironines, tarragonines i lleiditanes. L'alegria hauria estat més gran amb llur cooperació.

Motius? Jo no els sé veure.

Si analitzem el funcionament del nostre Sindicat de Metges, hi trobarem la intervenció equitativa de l'estament forà en tots llurs organismes.

Essent això una veritat, hem de reconèixer que les equivocacions, si és que n'hi ha, el mateix que els èxits de l'entitat mèdica més important, són obra de tot l'estament mèdic catalano-balear.

El Vuitè Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana, la propaganda per a inscriure's-hi, fou la mateixa per als de Barcelona com per als forans.

Més encara. A iniciativa del Secretari Dr. P. Domingo, al Congrés se li donà una orientació eminentment pràctica, per tal que el metge rural en tragués el màxim profit. Recordi's el programa de les demostracions de tècniques d'aplicació clínica i terapèutica als Hospitals, Laboratoris i Clíniques. Doncs bé, malgrat el que acabo d'esmentar, el metge forà no va comparèixer.

No pretenc analitzar-ne les causes, ni donar consells. He volgut, sí, posar de relieu una realitat perquè se'n parli, per tal de trobar la manera d'intensificar el procés d'aglutinació mèdica, avui en crisi.

El diàleg resol sempre els assumptes.